

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2018. március 30.
(nagypéntek)**

Horváth Géza

BESZÉLGETÉS A GOLGOTÁN

Énekek: 184; 340; 440,7; 341,1-5; 343

Lekció: Lk 23,32-43

Alapige: Lk 23,39-43

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy mint élő Urat dicsérhetünk és magasztalhatunk ezen a mai ünnepnapon is. Köszönjük a Te igédet, amelyben azt mondd minden kor emberének: ne félj, mert halott voltam, de élek örökkön örökké.

Köszönjük, Urunk, hogy nagypénteken is úgy emlékezhetünk a Te golgotai kereszthalálodra, mint amely a Te győzelmednek hatalmas jele, amelynek örömhíre, evangéliuma van a mi számunkra. Köszönjük neked, hogy hirdettetik az egész világon a kereszt beszéde, amely némelyeknek ugyan bolondság és oda sem figyelnek rá, nekünk azonban drága evangélium és örömhír a keresztről való beszéd, mert ha a Golgota keresztjére nézünk, akkor benne látjuk megváltásunkat, benne látjuk üdvösségünket, örök életünket, bűnbocsánatunkat, jövőnket, reménységünket.

Úr Jézus Krisztus, kérünk, hogy légy közöttünk ezen a mai ünnepen is. Valóban hadd dicsőítsünk Téged úgy, mint élő Urunkat, aki Úr vagy a mi életünk fölött, és hadd kérjünk Tőled bocsánatot, amikor nem élő Jézusként tiszteltünk, és nem élő Úrként engedtünk életünk trónjára.

Kérünk Téged, Urunk, hogy taníts bennünket igéden keresztül, milyen csodálatos üzenetei vannak ma is számunkra annak az egyszeri eseménynek, amely ott történt a Golgotán, a megáldoztatásban. Köszönjük neked, hogy egyetlen oltárunk van nekünk, ahol Te áldoztál, és ez nem Jeruzsálemben van, nem itt és nem más templomban, hanem ez a mi számunkra a Golgota lett.

Krisztus, ártatlan Bárány, dicsőítünk Téged, hogy hordoztad bűneinket; felvitted a fára, azért, hogy mi Isten átkától, bűn miatti ítéletétől megszabadul-

BESZÉLGETÉS A GOLGOTÁN

hassunk. Kérünk Téged, hogy tégy bennünket most örvendező népeddé, hálás néppé, hogy hálából odaszánjuk és odaszenteljük neked egész életünket.

Ámen.

Igehirdetés

A Lukács írása szerinti evangélium 23. fejezetének a 39-43. verséig hallgassuk az ige tanítását: *„A megfeszített gonosztevők közül az egyik így szidalmazta: Nemde te vagy a Krisztus, mentsd meg magadat és minket is! De a másik megdorgálta, ezt mondva: Te nem féled az Istent? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy! Mi ugyan jogosan, mert cselekedeteink méltó büntetését vesszük, de ő semmi rosszat nem cselekedett. És azt mondta: Uram, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te országodban! Ő így felelt: Bizony, mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.”*

Kedves testvérek, sokszor ábrázolják úgy Jézus Krisztus kereszthalálát vagy nagypénteket, hogy a Golgota kicsiny halmán három kereszt van. Általában úgy festik vagy rajzolják meg, hogy Jézus Krisztusé a legnagyobb, tehát az a középső kereszt kiemelkedik, a másik két kereszt pedig kisebb ettől. Tudjuk, hogy ez a másik két kereszt pedig két gonosztevőé volt; a középső pedig a mi Urunké, Jézus Krisztusé, akire nézve teremtett minden. Mintha azt akarnák kifejezni ezzel mindazok, akik ezt lefestik vagy megrajzolják, — és az akkori katonák és hatalmasok lehet, hogy azért függesztették Jézus keresztjét középre, mert azt gondolták —, hogy a három közül Ő a legnagyobb gonosztevő. Ő legyen a középpontban: a legnagyobb bűnös.

A kereszthalálról annyit hadd mondjak a testvéreknek, hogy ez nagyon szomorú halál volt. A keresztre feszített szörnyű fájdalom között halt meg. Római polgárt nem is engedtek így kivégezni, csak idegeneket, jövevényeket, rabszolgákat vagy különlegesen gonosz bűnözőket végeztek ki ilyenformán a kereszten, ahol általában a kezét és a lábat odakötözték. Tehát, csak Jézus Krisztust szegeztek, mert meg volt írva: néznek majd arra, akit által szegeznek. Tulajdonképpen, a keresztre feszített, szörnyű haláltusában végül is megfulladt, mert nem tudott már levegőt venni. Ha véletlenül még nem halt volna meg, akkor megtörték a lábcsontokat, mert akkor egészen bizonyos, hogy több levegővételre az illetőnek nem volt lehetősége. A kereszt azért is volt átok fája, mert akit oda feszítettek, azt elrettentésül tették, hogy okuljanak mindenkinek abból, hogyan járnak a bűnözők, a gonosztevők. Aztán a testeket otthagyták még a fán a halál után is. Sokszor ezek a testek már oszlani kezdtek; jöttek a madarak, és elkezdtek csipegetni, úgyhogy a gyalázat csak növekedett, és ez az elrettentés még inkább kifejező volt.

Jézus Krisztus mellett, két gonosztevőt is megfeszítenek, és ott a Golgotán egy érdekes beszélgetés hangzik. A kereszt tövéénél is beszélgettek emberek, legfőképpen szidalmazták az Úr Jézust, gyalázták, ironikus gúnnyal mondták: szálljon le a keresztről! Na, most mutassa meg, valóban övé-e a hatalom, hogy valóban mire van ereje és képessége! Jézus Krisztus nem azt akarta megmutatni, hogy mire van képessége, hanem azt, hogy mire kész érettünk, az emberért.

Most nézzük meg ennek a két gonosztevőnek a beszélgetését, hogy ott, Jézus Krisztus mellett, mi történik velük, vagy mi nem történik velük. Jézus közelében látjuk a két gonosztevő életéből, utolsó órákból, hogy kétfelé válik az életük. Folytatódik tovább a sorsuk, de két irányban, azért, mert az egyiknek azt mondja az Úr Jézus Krisztus: még ma velem leszel a paradicsomban. A másiknak nem mondja azt Jézus: te pedig ma a pokolba kerülsz, csak annyit mond az egyiknek: „ma velem leszel a paradicsomban”. A másikhoz azonban nem szól Jézus. Miért? Először is azért, mert az Úr Jézus Krisztus azért jött, hogy kijelentse: van üdvösség. Ezt érdemes kijelenteni: „ma velem leszel a paradicsomban”, — és a Golgotán felhangzik az örömmel, az evangélium. Egy halálra ítéltnek, egy szenvedőnek, egy gonosztevőnek hangzik az evangélium, hogy „ma velem leszel a paradicsomban”. Ezt érdemes kijelenteni. Jézus Krisztus azt nem jelenti ki: te pedig a pokolban fogsz kikötni, — azért, mert ez az ember ott is van, nem most fog odakerülni, csak most fog kinyílni a szeme arra, hogy ő valóban rossz helyen van. A Lukács evangéliuma 16. fejezetében azt olvassuk: a halál pillanatában az ember szeme kinyílik, hogy hol volt eddig is. Ezért Jézus Krisztusnak ezt nem kell kijelentenie. De milyen jó, hogy a mi Mesterünk kijelenti azt, hogy „ma velem leszel a paradicsomban”; mert ezt érdemes kijelenteni, erről érdemes beszélni.

Hogyha visszagondoltok, lehetne ígéretet sorolni, amikor Jézus Krisztus ezt jelenti ki, mint például annak az asszonynak: megbocsáttattak néked a te bűneid. A többieknek nem mondja: ti megmaradtok a bűneitekben, hanem azt mondja: megbocsáttattak a te bűneid. Mert ezt érdemes kijelenteni. Amikor azt mondja Zákeusnak az Úr Jézus Krisztus: ma nékem a te házadnál kell maradnom; ma lett üdvössége ennek a háznak. Jézus nem mondja a többieknek: nektek nincs üdvösségetek, hanem akinek ki akarja jelenteni, annak kijelenti, hogy üdvösséged van.

Jézus beszélt-e már neked a te üdvösségedről, hogy neked van üdvösséged, testvérem? Hogy neked van örök életed? Olyan jó, hogy Jézus Krisztus erről akar beszélni! Jézus Krisztus ezt jelenti ki ott, és milyen csodálatos az, hogy nekünk, az övéinek is kijelenti egyszer: bűnbocsánatot kapsz; üdvösséget adok neked és örök életet.

„Ma velem leszel a paradicsomban” — ennek az ígéretnek a másik nagy üzenete, amikor Jézus kijelenti neki, nyilvánvalóan alátámasztja nekünk azt a bibliai igazságot, amit így vallunk meg: a hívők lelkei a halál pillanatában azonnal az Úrhoz költöznek. „Ma velem leszel a paradicsomban” — néhány óra még eltelik, még a szíved utolsót fog dobanni, de még ma velem leszel a paradicsomban. Ezért nincsen semmiféle közbevetés. Nincs ott semmiféle hely, ahol várakozunk, ahol esetleg meg tudnánk tisztulni, mert a hívők lelkei azonnal odamennek az Úr dicsőségébe.

Ennek az ígéretnek csodálatos üzenete a mi számunkra, hogy egy embernek, aki ott van a legnagyobb szenvedések közepette, ahol a halál közelsége körülveszi, azt mondja Jézus: ma velem leszel a paradicsomban. Nem tudom, a testvérek járnak-e kórházba? Mi a hivatásunk és a szolgálatunk miatt azért több-

BESZÉLGETÉS A GOLGOTÁN

ször megyünk, és bizony mikor bemegy az ember egy olyan kórterembe, ahol vannak haldoklók és vannak elesettek, fájdalmak között, számukra ez egy nagyon biztató ige. Ha valaki közlünk majd így fog járni, micsoda biztató ige, hogy Jézus Krisztus jövőt és reményt nyit meg előtte; és azt mondja: „ma velem leszel a paradicsomban”. Csodálatos üzenet minden szenvedőnek, minden betegnek, minden halál árnyékában járóknak, hogy Jézus Krisztus megnyitotta előttünk a menny ajtaját! Tekints erre!

Nézzük meg ennek a két gonosztevőnek az utolsó óráit és perceit! Nézzük csak, hogy milyen beszélgetés folyik ott a Golgotán! Amikor elmondja az egyik, hogy „Uram, emlékezz meg rólam, amikor eljössz a te országodban”, akkor az élete utolsó perceiben lesz Jézus Krisztus követője. Az evangéliumok leírásából kiderül, hogy először mindketten szidalmazták Jézust. Az egyik evangélista leírja, hogy mindketten szidalmazták, tehát az is, amelyik a paradicsomba megy. Az is, amelyik Jézussal lesz még aznap; csak benne végbemegy valamilyen csodálatos munka, és ő máshol folytatja az életét. Lehet, hogy hatott rájuk a tömeg. Ha megnézzük az evangéliumot, akkor először a tömegről olvassuk, hogy szidalmazta Jézust. Először ők mondják azt, hogy „Szállj le a keresztről! Másokat megmentett, magát meg tudja-e menteni?” — és utána olvassuk, hogy a két gonosztevő is ugyanazt teszi. Az istentelen tömegnek, milyen hatása van! Akkor a többiek is elkezdik ugyanazt mondani. Igen, de az egyik belátja, a másik pedig nem, hogy mi történik. A két gonosztevő beszélgetéséből szűrjük le azt, hogy a Golgotán, Jézus Krisztus közelségében lesz igazán bűnné a bűn. Az egyiknek lesz bűnismere, a másiknak nem. Az egyiknek lesz bűnlátása, a másiknak nem. Az egyiknek lesz csodálatos felismerése: mi ugyan méltán hordozzuk a bűn büntetését; a másiknak semmi, csak magyarázni akarja a bűnt.

Testvérek, összefoglalóan: két gonosztevő jelképezi az egész emberiséget. Jelképezi azt, hogy mindannyian így kezdjük. Jelképezi azt, hogy nincs különbség, ahogy Pál a Rómaiakhoz írt levélben mondja: mindnyájan vétkeztek, és híjával vannak az Isten dicsőségének. Mi születésünktől kezdve erre vagyunk beállva: Istent nem féljük, és embert nem tisztelünk — úgy, ahogy egy másik helyen olvassuk. Erre vagyunk beállva: Istent szidni, felelősségre, kérdőre vonni; mit mikor tesz, és mit miért nem tesz! Hogyan engedheti, és hogyan nézheti! Micsoda istentelen vádakat hallhatunk meg az emberektől! Olyan szép az, amikor az apostol azt írja a levelekben a hívőknek: ti is ilyenek voltatok. Ti is futottatok a világ áradatában, ugyanabban, amiben a világ fiai. Nem voltatok különbek. Milyen jó, ha az embernek nagypénteken ilyen bűnlátása lesz: igen, én sem voltam különb; hitetlen voltam én is. Azt mondja Jézus Krisztus: a bűn az, hogy nem hisznek én bennem. Én sem követtem Jézust. Az én életem se mellette volt. Én sem szolgáltam. Az én szívemben sem volt hála. Testvérek, az Isten népe ezen a napon is hálát adhat, hogy mégis könyörült rajtunk; mégis Jézus Krisztus kegyelme az, hogy irányt váltottunk.

Legyen ez a második kérdés: tényleg irányt váltottál? Tényleg így váltottál irányt, mint ez a gonosztevő? Most már tényleg a helyes cél felé mész? Hadd mondjam újra, ahogy megyünk az M7-es, M1-es kivezető szakaszán, nagyon

sokáig együtt fut a két pálya. Ki van írva: M1, M7 és utána jönnek a táblák: 1000 méter és kettéválík; 500 méter; 200 méter, és jön egy pont, amikor el kell dönteni: aki Győr felé akar menni, az megy jobbra, aki meg Székesfehérvár felé, az megy balra. A Golgotán ez történt. A kereszt evangéliuma ezt mondja nekünk ma is: egyszer a te utad ketté fog válni! Hova sorolsz be? Melyik irányba mész tovább? Jézus Krisztus felragyogtatja a lehetőséget: „ma velem leszel a paradicsomban”. Van egy út, amely Én vagyok. Van egy irány, van egy cél, van egy lehetőség, van remény, és nem kell neked összeesni és csüggedni és elkeseredni, hogy jaj, megöregedtem, elgyengültem, beteg vagyok, meg fogok halni, hanem komolyan lehet venni az ígét: élni fogsz; ma velem leszel a paradicsomban.

Látjuk, hogy az élet nem ennyi? Mi, akik azt mondjuk — főleg ha valaki fiatalon meghal, biztos hallottátok már —, hát ennyi az élet? Nem ennyi az élet! A kereszt üzenete az, hogy nem ennyi az élet, mert aki hisz énbenem — mondja Jézus —, ha meghal is él, és aki csak él és hisz az soha meg nem hal.

Figyeljétek meg, hogy ennek a gonosztevőnek mi a legnagyobb büntetése! Azt gondoljuk, hogy a kereszt? Ennek a gonosztevőnek, aki a pokolban fog kikötni mindjárt, azt gondoljuk, hogy legnagyobb büntetése a kereszt, a nyomorúság vagy a halál? Én úgy látom az igéből, az volt ennek a gonosztevőnek a legnagyobb büntetése, hogy Jézus nem szólt hozzá. Mert a másíknak meg az a legnagyobb kegyelme, hogy Jézus szól hozzá: „még ma velem leszel a paradicsomban”.

Hozzád szólt-e Jézus? Mindegy, hogy milyen körülmények között vagyunk, lehetünk életünk legnyomorúságosabb körülményei között, de ha az Úr beszél velünk, akkor mi nagyon boldogok vagyunk. Sok olyan hívő testvért láttam szolgálatom alatt, akik tényleg nagy nyomorúságban voltak, tényleg nagy fájdalmak között, és a legnagyobb öröm mégis az volt a szemükben, hogy Jézus minden nap beszélt velük. Hogy megszólalt az ige, és a Szentlélek erőt adott nekik. Ez a csoda a Golgotán, testvérek, hogy az Úr valakivel beszél!

Igen, ebben a latorban, ebben a gonosztevőben, aki a paradicsomba megy, történik valami, mert kimond valamit, ami nagyon szép. Azt mondja: „hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy”. Milyen érdekes az, hogy a gonosztevő ítélete ugyanaz, mint Jézusé. Ezzel ez a megtérő lator kimond valami nagy igazságot, ami úgy igazság, ha megfordítjuk, de ő még nem tudhatta ezt. De nem is az a lényeg, hogy mindent tudjon, hanem az, hogy minden higgyen. Nem tud mindent, mert azt mondja: „te ugyanazon ítélet alatt vagy”. Tudniillik, hogy Jézus ugyanazon ítélet alatt van, mint a gonosztevő. A mi számunkra nem az az evangélium, hogy a gonosztevő kapta ugyanazt az ítéletet, a kereszthalált, hanem az, hogy Jézus van ugyanazon ítélet alatt, hogy beteljesednek az ősi próféciák: „a bűnösök közé számláltatott”; igaz, hogy megalázta magát, és engedelmes volt haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig. Mennyire igaz, hogy Isten „mindnyájunk vétkét Ő reá veté”. Jézus kapta ugyanazt az ítéletet, amit a gonosztevő. Amit te és én érdemeltünk, ami nekünk lett volna jogos. Jézus helyeztette magát már a világ teremtése előtt ugyanazon ítélet alá, mint a gonosztevő.

BESZÉLGETÉS A GOLGOTÁN

Megfejtí az a lator még azt a nagy titkot is, amikor azt mondja: mi ugyan méltán, vagy ebben a fordításban így olvassuk: mi ugyan jogosan.

Tehát, kijelentetik a Golgotán az Isten igazsága: Jézus semmi bűnt nem cselekedett. Ő ártatlanul szenved, és ez azért van, mert ha Jézusnak önmagáért is kellett volna szenvednie, akkor nem adhatta volna nekünk azt a bocsánatot, azt az elégtételt, azt az érdemet, amelyet Ő ártatlanul viselt, és innen vagyok bizonyos afelől, hogy ezt helyettem szenvedte el az én Uram. Ez elhangzik többször a Bibliában; elmondja Pilátus, elmondja Pilátus felesége: semmi bűnt nem találtam ebben az emberben; ne avatkozz ennek az igaz embernek a dolgába; és elhangzik a Golgotán egy gonosztevőnek a szájából: mi méltán, mert mi bűnösök vagyunk. Oda mutat magára, és azt mondja: nekünk jogos az ítélet. Micsoda bűnlátás! Micsoda látása annak, hogy a bűnnek van következménye; hogy a bűnnek van ítélete; hogy a bűnnek van zsoldja, de azt mondja: ez az ember semmit nem cselekedett!

Ez sem győz meg téged, hogy mit tett érted Jézus? Ugye micsoda igazságérzetünk van, — bocsánatot, hogy innen veszem a példát —, hogyha egy olyan filmet nézzünk, ahol valakit ártatlanul elítélnék, netán ártatlanul kivégeznek, — vannak olyan országok, ahol van halálbüntetés —, ugye, hogy feltámad az igazságérzetünk! Pedig, csak egy világi film; valakit meghurcoltak ártatlanul, és szinte majdnem azt mondjuk: odamegyünk és rendet csinálunk.

A Golgotán, ahol Jézus ártatlanul szenved, nem törik össze a szíved? Ott nem hullasz térdre az Isten előtt? Ott nem látod be, hogy mi történik? Azt, amit Jézus megszerez, azért szerzi meg, hogy nekünk odaadhassa.

Végül azt nézzük meg, hogy mit tesz az a gonosztevő, akiben történik valami! Nemcsak Jézushoz fordul, hanem odafordul a másikhöz is, és azt mondja neki: nem féled az Istent? Mi ugyan jogosan, mert cselekedeteink méltó büntetését vesszük, de Ő semmi rosszat nem cselekedett. És akkor fordult oda Jézushoz: Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te országodban! Ez a gonosztevő, testvérek, példa nekünk nemcsak a hitre nézve, hanem a hitvallástételre nézve is. Odafordul ahhoz, aki szidja Jézust. Milyen jó lenne, hogyha az Isten megváltott népe, mi, akik részesültünk az Ő drága vérének erejében és hatalmában, mi is oda tudnánk fordulni a bennünket körülvevő gonosztevőkhöz, akik szidalmazzák, akik nem félik Istent, akik istentelenek, vallástalanok, hitetlenek. Ez a gonosztevő tanítson bennünket, hogy oda lehet fordulni a másikhöz, aki a környezetünkben káromkodik; aki a környezetünkben vagy akár egy üzletben, egy hivatalos helyiségben, ahol több ember van, nyíltan és gátlástalanul beszél parázna dolgokat.

Vajon az Isten népe odafordul-e? Te kihez fordulsz oda? Te kit tanácsolsz? Te kit figyelmeztetsz, hogy „az Istent nem féled”? Ez a gonosztevő a Golgotán, nem hallgatott, hanem bizonyosságot tett, valakit figyelmeztetett. Keresztelő János a Jordán partján ugyanezt tette, Jézus Krisztus ugyanezt tette, az apostolok, miután megértették, ugyanezt tették, és ez a gonosztevő is ezt tette: figyelmeztetett. Ez a mai ige erre is utasítson bennünket: fordulj oda az istentelenekhez! Oda lehet fordulni hozzájuk. Lehet beszélni bűnről. Lehet beszélni bünte-

tésről. Lehet beszélni kegyelemről. Milyen nagy lehetőség, és ez a gonosztevő kihasználja ezt a lehetőséget, hogy oda forduljon a másikhöz!

Végül nem véletlen az, hogy Jézus Krisztus jobb és bal oldalán, — mert egyszer majd, a Máté evangéliuma szerint, az utolsó ítéletben is így lesz: jobb és bal oldalára állítja az embereket. Amikor Jézus, akinek kezein ott lesznek a szögek helyei és oldalában ott lesz a dárda hegye, visszajön az ég felhőiben, hatalommal és dicsőséggel, hogy te melyik oldalán leszel, az attól függ, hogy most melyik oldalon vagy; hogy életedben melyik oldalon vagy. Azon az oldalon, amelynek ezt mondja: jertek én Atyám áldottai? Ugyanaz hangzik el: még ma velem leszel a paradicsomban. Az ítéletben: gyertek én Atyám áldottai, és örököljétek az országot, mely számotokra készítettett a világ megalapítása óta. És akkor azt fogja mondani a másik oldalon lévőknek: nem ismerlek titeket, távozzatok! Ott léssen sírás és fogcsikorgatás.

Kívánom, hogy velem együtt azok között légy, akik Jézushoz úgy fordulnak, mint Urukhoz, mint Megváltójukhoz; aki eleget tett minden vétünkért és bűnünkért; aki nekünk megszerezte a mennyet, aki bevisz oda; és akivel eltölthetjük az örökkévalóságot! És ha valaki még úgy gondolja, hogy a másik sávban van, amelyik rossz irányba visz, annak hadd hirdessem, hogy Jézus Krisztus váltsága által van lehetőség váltani. Van lehetőség, hogy jöjj a bűnből, bűn örvényből, és helyezd életedet a Megváltóra, a Krisztusra, a Kősziklára!

Ámen.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, magasztalunk Téged, hogy a Golgotán lelepleződik minden emberi szív titka, minden emberi szív és élet romlottsága, és lelepleződik a bűn és annak ítélete, büntetése. Köszönjük, hogy a Golgotán lelepleződik a Te atyai szívednek szeretete, amellyel bennünket keresel, és amellyel meg akarsz menteni, bűneinkből megtisztítani, örök élettel megajándékozni. Úr Jézus, magasztalunk Téged, hogy vállaltad a világ megalapítása előtt ezt a feladatot, ezt a küldetést, hogy Te eljössz a kínra, halálra, szenvedésre; gonosz emberektől hagyod magad megfeszítettetni, fára függesztetni, hogy beteljesedjen a Bibliának, az igének a szava.

Köszönjük neked, hogy az átkot magadra vetted. Innen vagyunk bizonyosak afelől, hogy valóban van hit által kegyelem, üdvösség, és nekünk is részünk lesz abban a mennyei csodában, amelyet Te készítettél a Téged szeretőknek.

Akik pedig még rossz sávban vannak, akik még rossz irányba mennek, akiknek szívében hitetlenség, kétkedés, netán istenkáromlás is van; könyörülj meg rajtuk, Urunk, hiszen ez a gonosztevő sem volt különb a másikinál. Ő is ugyanúgy kezdte, de életében végbement a kegyelem drága munkája, amely által elhitte azt, hogy van neked egy országod, annak Te vagy az uralkodója, királya, és oda azokat veszed be és hívod, akiket akarsz. Ezért bízta ő is magát a kegyelemre: Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te országodban! Köszönjük, hogy azonnal választ kapott, és magasztalunk, hogy ilyen örömteli választ kapott: nem majd, hanem még ma.

BESZÉLGETÉS A GOLGOTÁN

Ó, bárcsak a mi szívünk is, Urunk, így reagálna és így válaszolna a Te igédre: nem majd, hanem ma! Ma, amikor a Te szavadat hallottuk, azonnal átadjuk magunkat követésedre, szolgálatodra, mások javára. Add, hogy oda tudjunk fordulni a gonosztevőköz, akik még nem ismerték meg ezt a kegyelmet. Kérünk, hogy a Te Szentlelked tegyen bennünket bátrakká, határozottakká, hogy szeretettel tudjuk elmondani mások felé a figyelmeztetést: higgy az Úr Jézus Krisztusban!

Kérünk, hogy áldd meg gyülekezetünk ünnepét, ezt az egész hétvégét, az egész ünnepkört. Segíts, hogy örömmel tudjunk együtt lakozni! Kérünk Téged, fogadd hálánkat, dicséretünket, megöletett Bárány. Tiéd legyen a hatalom, áldás, erő, tisztesség, örökkön örökké!

Ámen.

343. ének

1. Ó, Krisztus, láttam szenvedésed,
S borzongásom véget nem ért,
Jaj, hogy halálkín lett a részed
Érettem, árva bűnösért.

2. A természet velünk zokogja
Halálodért fájdalmait,
Elbújt a nap, gyászukba rogyva
Siratnak választottaid.

3. Szent áldozat, tedd, meg ne szűnjünk
Kereszten látni tégedet!
Szent véred mossa csak le bűnünk,
Lelkünk előtt az tár eget.

4. Jóságod mély és mély a hála,
Amellyel hozzád fordulunk;
Bűnünkért mentél kínhalálba,
Egyetlen Megváltó Urunk.